

El Centre d'Estudis

«Trenta-sis metres d'alçada»

Aquesta alçada és la de la torre de l'assegador de la fàbrica de sabons Camp, a l'altra banda de la riera. «Trenta-sis metres d'alçada» és, també, el títol de la ponència que el numerari Pere Canal i Baliu presentà al darrer ple del Centre d'Estudis el propi dia 2. Aquesta ponència fou una ràpida i ben construïda excursió al llarg de la vida d'una empresa granollerina que d'un punt de partença artesà s'ha instal·lat, en tots els ordres, a un nivell que, per a entendre'ns fàcilment, podem dir-ne de Mercat Comú.

Les reunions «dels savis».

L'esmentada ponència era, doncs, el punt final d'un curs d'activitat d'aquest Centre d'Estudis de l'Associació Cultural, que porta ja nou anys de vida ininterrompuda. Aquestes reunions mensuals dels qui primerament amb una certa reticència i ara ja com una realitat més de la vida ciutadana, són anomenats «els savis», queden ara en vacances durant els mesos de l'estiu i reprendran el mes d'octubre amb la ponència de torn, a càrrec aleshores del metge Josep Lluís Arimany. Aquest interludi estiuenc ens dona, doncs una ocasió per tal de fer algunes consideracions sobre una activitat cultural que bé podria assolir un paper de primera línia a casa nostra.

De la idea a la realitat

El centre d'Estudis locals i comarcals de l'Associació Cultural nasqué —després d'una gestació entusiasta— amb la finalitat ben definida de crear uns grups de treball que dediquessin llur esforç a conèixer, i a fer conèixer, aquelles realitats granollerines i comarcals que s'ho mereixessin. A través de les ponències mensuals, a tra-

vés de les fitxes de fets, actes, realitzacions, etc., a través dels treballs de les seccions que foren creades, la vida tota d'ahir i d'avui havien d'incorporar-se a un fons comú, de fàcil disposició, esdevingut, gràcies a tota aquesta tasca conjugada, material d'una riquesa que forçosament aniria creixent al llarg dels anys.

Aquesta idea, ben comunitària per cert —treball comunitari, al servei de la comunitat—, podem considerar-la assolida? Ens sembla que bé podem dir que no. El treball del Centre ha quedat pràcticament reduït a les ponències —nucli i justificació de les sessions mensuals— i aquestes ponències representen, de manera exclusiva, un treball i un esforç ben personals, ben individuals, en definitiva. La tasca, doncs, en aquest aspecte, queda circumscrita en una sèrie de «sols» més o menys reeixits.

Una aportació a la comunitat.

La tasca del Centre, però, no ha pas quedat totalment en aquest nivell individual de manera exclusiva. D'una banda —particularment en el curs 1959 a 1960— diferents personalitats no locals han aportat llur saber en forma de converses o conferències. D'altra banda, el Centre ha començat l'edició de les ponències presentades. Totes les del curs 1952-53 foren aplegades en un volum imprès, mentre altres set ponències han estat editades en forma ciclostil·lada. Potser l'única cosa dir fora que la difusió d'aquestes edicions no ha pas estat massa gran i tenim la impressió que pocs granollerins les coneixen. Es, però, aquest, un camí a seguir, els resultats del qual potser no som nosaltres els qui els podrem comprovar.

La crisi.

Aquesta és una paraula que, evidentment, està de moda. Tot està en crisi. Tot-hom sembla haver-se posat d'acord entre nosaltres d'Ortega ençà, sobretot— per aplicar el concepte de crisi al nostra temps. El Centre d'Estudis sembla, ja des d'uns anys, haver-se situat en aquesta regió crítica que és pròpia de les institucions actuals. Les renovacions de la Junta directiva esdevenen cada vegada més difícils, i s'han fet necessàries unes certes «componentes» per tal d'assegurar-ne, al menys, la continuïtat.

Les crisis, però poden ésser sovint crisis de creixença. Tant de bò que la del Centre d'Estudis sigui d'aquest tipus. Aquest interludi estiuenc del qual hem parlat fa uns moments és una bona ocasió per repensar les coses i per endegar la institució cap a horitzons de perspectives i realitzacions més esperançadores. Granollers no és pas una ciutat en la qual les

institucions culturals hi visquin en gran nombre. Les que tenim cal que es revitalitzin suficientment per tal d'ascometre amb èxit i eficiència la tasca que tenen encomendada. D'ací a tres mesos ja tornarem a trobar-nos i parlarem altra vegada del Centre d'Estudis.

J.

Ventana al mundo

Slogan contra el Obispo. Poco antes de la muerte del general Trujillo, el gobierno de la República Dominicana había emprendido una fuerte campaña de difamación contra diversos obispos del país. Monseñor Reilly, prelado nullius de San Juan de la Maguana había sido sometido a arresto domiciliario. La última medida gubernamental contra el prelado ha sido la de abrir un «concurso nacional del mejor slogan injurioso» contra el obispo «americano» Reilly y el «español» Panal, obispo de la Vega.

La Iglesia vende sus bienes. El episcopado chileno está estudiando la venta de bienes y posesiones de la Iglesia para la construcción de iglesias y escuelas, especialmente en las regiones devastadas por los temblores de tierra del pasado año.

Evangelios en esperanto. «Espero Katolika», vieja publicación esperantista, órgano de la Unión Internacional de Esperantistas Católicos, con sede en Holanda ha comenzado la publicación, en forma de suplemento encuadernables, de una edición católica de los Evangelios.

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc

juguetes todo el año

Sastre

Pl. Perpifá. 15

Tl. 734

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE